

egyetlen mozdulat dönti el
van-e visszaút arról a tetőről
sikoltó pusztaság volt az
honnan a szív visszahőköl

és jöttek akkor jó szándékkal
ajándékaik lába elé tették
bűnei megváltásaképp
szavak tükrében láthatta a lelkét

ott körözött felette vijjogva még
az a nőstényarcú éhes démon
de ép csontokkal átkelt
a neki szánt szakadékon

Csomós Szabolcs

ÉRTŐL AZ ÉGIG

Megőrizni magam,
meg az adott szavam
nem volt könnyű itten,
becsületben, hitben
befőzött az Isten,
dunsztolt harminc évig,
tartósított végig
az értől az égig,
nikotinban, szeszben
az ítélszékig,
agyamtól a szívig
kaparászó neszben,
megállhatok majdan
önmagammal szemben,
bíróként a rabban
egyetlen alakban.

Kiállok a szirtre.

Tengerkék nyugalmat
sirályszárnyam ír le.
Fényes a föld, röge
is gyémántként ragyog,
tart a lét öröme:
nem élek, már vagyok.